

Bilag 1: Det danske indlæg ved UNICEF's bestyrelsesmøde 8.-10. juni 2009:

STATEMENT BY DENMARK AT THE UNICEF EXECUTIVE BOARD MEETING ON 8 JUNE 2009

Statement by Ambassador Carsten Staur, Permanent Representative of Denmark to the United Nations, at the UNICEF Executive Board Meeting on 8 June 2009

Check against delivery

Let me join others in thanking the Executive Director for her statement, and her expressed concern for the times ahead. We share these concerns.

The world is facing difficult times. The Financial and Economic Crisis has given rise to serious challenges to the achievement of the Millennium Development Goals. Coupled with the ongoing food and energy crises and the challenges stemming from climate change, we now face 'a perfect storm' – which threatens to be particularly devastating for the poorest countries and the most vulnerable people, often women and children.

We must all rise to the occasion. In order to rebound from the current crisis, developing countries will need considerable assistance and support, focusing on social protection and productive employment measures in order to build resilience to the recession and the economic hardships faced by millions of poor people. One of the first casualties of the financial of economic crisis is remittances, and this has particularly dire consequences for children and their families.

At the same time, it is crucial that we do not abandon our longer-term objectives and continue to press forward towards achieving the MDGs by 2015. With this in mind, I would like to briefly address three topics. First, the importance of a coordinated response of the UN system to the crisis we are now facing. Second, the specific response of UNICEF to this crisis. And finally, the annual report on the Medium Term Strategic Plan (MTSP).

ONE: In the response to the crisis, the UN system has a key role to play, both in the short-term by helping countries weather the immediate consequences, but also as a bridge-builder to broader and longer-term development efforts.

The crisis requires a well coordinated response from the multilateral system, and in this sense constitutes an important opportunity to strengthen the UN reform process. We expect an ambitious pace of reform which must go hand in hand at headquarters and at country-level. It is vital to maintain and increase the momentum from the "Delivering as One"-pilots, which have shown promising results. If replicated across the UN development system, these achievements have the potential to dramatically improve the way the UN does business in developing countries.

Input from the field clearly indicates where the weaknesses are. Headquarter commitment to practical support for 'Delivering as One' could be better. Agencies, funds and programmes could move upstream somewhat faster, away from projects and towards more policy advice, advocacy and technical assistance. Internal UN procedures – on planning, reporting, procurement, use of national systems etc. must be more up to speed. We look to UNICEF to work on these areas together with all other agencies, funds and programmes.

TWO: Turning to UNICEF's response to the crisis, we fully agree that it is UNICEF's task to ensure that the rights of children are not lost from view in countries' efforts to cope with the crisis. As we know, investing in children is investing in the future, and we cannot afford to let a generation of children become casualties of the current global situation.

We understand that UNICEF is currently assessing how the crisis is impacting its work at country level. We look forward to learning more about the consequences of the crisis on UNICEF's work, as well as about the concrete steps planned, or already taken, to adjust to the current global situation. We believe that flexibility on how resources are spent will be key to this work. And, in this regard, it is clear that the crisis response needs to be tailored to country-specific needs.

I would like to stress that in this time of financial and economic uncertainty, we as member states have obligations too. It is more important than ever that UNICEF can rely on predictable core-funding from donors in order to effectively plan, prioritize and adapt its responses based on the situation on the ground – and on effective cooperation with partner countries on implementation of activities.

THIRD: On the annual report on the MTSP, I would like to express our appreciation for the useful addition of an accompanying data-companion on progress and achievements against the MTSP.

The provision of information regarding outcomes, rather than merely outputs, is welcome. We attach great weight to rigorous standards of performance assessment as well as additional analysis and implementation of conclusions arising from this assessment process. With this in mind, we would have appreciated more consistent information about UNICEF's work in the various focus areas of the MTSP. In particular, a clearer understanding of the challenges UNICEF is facing -internal as well as external - and lessons learned from these challenges would have greatly improved our comprehension of UNICEF's results.

To be specific: We note with concern that two areas of great importance to Denmark in our cooperation with UNICEF have not shown the progress we would have liked to see.

Focus area 3 - HIV/AIDS – continues to fall behind and only accounts for 7 % of programme assistance. UNICEF has a unique role to play in efforts to reach children affected by HIV/AIDS and this focus area needs to be strengthened. And further to this, UNICEF's progress on gender and equity issues seems to be stalling, and while we appreciate that efforts are being made to address this issue, we nevertheless encourage UNICEF to take immediate and effective steps to remedy the situation.

Going forward, it is of key importance that a results-based approach is used to determinedly address the persisting challenges facing UNICEF.

In conclusion, let me join others in thanking Executive Director Ann Veneman and all the dedicated staff of UNICEF for their tireless work. I would like to take this opportunity to emphasize the great value and importance my government attaches to the organization. UNICEF is fairly unique in the UN system in its blend of development and emergency focus, and in its blend also of government and private funding. We appreciate these features and pledge our support to UNICEF in the years to come.

Edited June 18, 2009

Bilag 2: Referat fra den danske FN-mission af UNICEF's bestyrelsesmøde 8.-10. juni 2009:

FN missionen New York: Referat af UNICEF Årsmøde d. 8. – 10. juni i New York

J.nr. 28.C.24.b.1.FNNYC.

Resumé: Et relativt fredeligt årsmøde uden de forventede bølgeskulp. Eksekutivdirektørens åbningsindlæg fokuserede på UNICEF's humanitære arbejde, herunder de sikkerhedsmæssige udfordringer forbundet med dermed. Dette understregedes blot en enkelt dag senere, da en medarbejder ved UNICEF i Islamabad dræbtes ved bombningen af et hotel i nordvestlige Pakistan. Eksekutivdirektøren berørte også finanskrisen og understregede, at udfordringerne gjorde FN-reform endnu vigtigere. 'Accountability Framework' blev vedtaget i overensstemmelse med den linie, der var blevet lagt i UNDP, og medlemslande vil fremover kunne anmode om adgang til interne revisionsrapporter. Strategisk Partnerskabsrammeverk blev ligeledes vedtaget, dog kun omhandlende den private sektor og civil samfund.

Det danske indlæg i generaldebatten kan findes på flg. link:

<http://www.missionfnnewyork.um.dk/en/menu/dkandtheUN/news/StatementbyDenmarkattheUNICEFExecutiveBoardMeetingon8June2009.htm>.

Vedhæftet findes fælles indlæg, hvori Danmark deltog.

* * *

Eksekutivdirektørens åbningstale:

Eksekutivdirektørens lagde ud med UNICEF's humanitære arbejde med eksempel i Gaza, Sri Lanka og Pakistan. Dertil nævntes UNICEF's arbejde i DRC for at bistå ofre for seksuel vold og voldtægt samt børn, der blev holdt af bevæbnede grupper.

For så vidt angår Gaza, fremhævedes især genopbygning af ødelagte skolebygninger og støtte til børn, der lider under fysiske skader og/eller traumer på grund af oplevelser af vold samt tab af venner og familiemedlemmer som nøgleindsatsområder for UNICEF. Eksekutivdirektøren understregede vigtigheden af 1. Fri bevægelse af mennesker og gods ind og ud af Gaza for at sikre leverancer af nødhjælp, muliggøre genopbygning og lette trykket på indbyggerne, og 2. Tilvejebringelse af nødvendige byggematerialer til genopbygning af skoler, hospitaler, klinikker og private hjem samt forsyning af rent drikkevand og sanitet. Med hensyn til situationen i Sri Lanka understregedes ligeledes vigtigheden af uhindret humanitær adgang til ofrene for konflikten. Eksekutivdirektøren fremhævede det store antal civile fordrevne i det nordlige Pakistan som det største siden Rwanda i 1994. UNICEF's arbejde drejede sig om at sikre børn og familiers adgang til humanitær hjælp, herunder vand og sanitet, fødevarer, vacciner og medicin. Dertil arbejdedes på at yde støtte til skoler og børnevenlige områder samt støtte til børn, der var blevet adskilt fra deres forældre. I DRC fortsatte udbredt seksuel vold og voldtægt af kvinder og børn ustraffet. Til gengæld havde UNICEF medvirket til, at ca. 1200 børn var blevet løsladt af bevæbnede militser i Nord Kivu siden januar 2009.

De ofte store sikkerhedsmæssige udfordringer for UNICEF ved at arbejde i konfliktramte områder understregedes*.

Eksekutivdirektøren berørte også finanskrisen og understregede, at denne nye store udfordring kun gjorde fortsat FN-reform og styrket 'system-wide coherence' endnu mere nødvendig. For så vidt angår krisens konsekvenser for kvinder og børn nævntes især forringet adgang til fødevarer, sundhedspleje og skolegang. Dertil fremhævedes de længerevarende negative samfundsmæssige konsekvenser som følge af, at mange forældre blev tvunget til at tage deres børn ud af skolen, samt af utilstrækkelig ernæring for børns kognitive og fysiske udvikling. Arbejdsløshed og nedgang i remitter nævntes også som voksende trusler mod familier. UNICEF og Verdensbanken havde i den forbindelse indledt samarbejde omkring indsats for social beskyttelse af kvinder og børn.

Til sidst fremhævede eksekutivdirektøren fire 'key drivers of change', der vil forme verden og dermed også UNICEF's rolle fremover: 1. Demografiske ændringer inkl. befolkningstilvækst og migration fra land til by samt en voksende 'youth bulge', hvor næsten 45 % af verdens befolkning nu er under 25, 2. Klimaforandringer, 3. Innovativ brug af teknologi og 4. Økonomiske trends.

Eksekutivdirektørens årsrapport:

Bestyrelsen noterede sig rapporten og fremhævede i beslutningsteksten positivt det styrkede strategiske fokus og partnerskaber for at nå MDG'erne og andre internationale målsætninger. Dertil opfordredes UNICEF til at forbedre sin indsats vedr. gender mainstreaming. Danmark havde sammen med de andre nordiske lande arbejdet for i beslutningsteksten at få inkluderet retningslinjer for udformningen af årsrapporten, herunder øget information vedrørende udkommet af indsatser frem for blot 'output'. Dertil mere fokuseret og målrettet information vedrørende de udfordringer, UNICEF møder i det daglige arbejde, og strategiske modsvar på disse. Til sidst udtryktes bekymring over udsættelsen af 'International Public Accounting Standards' (IPSAS)-systemets indførelse fra 2010 til 2012 samt evt. meromkostninger forbundet hermed, hvilket bestyrelsen fandt, den blevet orienteret utilfredsstillende sent om og med et rationale, som mange fandt relativt tyndt, bl.a. manglende kapacitet og andre organisationers beslutning om udsættelse (der erindres om den tilsvarende diskussion under UNDP/UNFPA's årsmøde).

Vedrørende udsættelsen af IPSAS deltog Danmark i lighed med ved UNDP/UNFPA's årsmøde i et fælles indlæg (eftersendes på opfordring –endelig tekst endnu ikke modtaget fra Nederlandene).

Traditionen tro gav årsrapporten anledning til en lang række nationale indlæg, herunder fra Danmark (se link angivet ovenfor). Tilbagevendende emner var den finansielle krise og dennes konsekvenser for UNICEF's arbejde og finansiering samt FN-reform og 'Delivering as One'. Af andre elementer i indlæggene kan især fremhæves USA's udmelding om Obama-administrationens planer om revurdering af CRC (kun Somalia og USA har ikke ratificeret).

Rapport vedr. UNICEF 'Accountability System':

Med ref. til tidligere indberetninger, imødesås dette dagsordenspunkt med en del bekymring. Indtil dagen før var de uformelle drøftelser gået i hårdknude, som det også skete i efteråret 2008. Noget overraskende ikke på grund af kinesisk modstand, som det ellers havde været tilfældet i de indledende runder, men på grund af sidste øjeblikks skrupler fra Cuba, der som værtsland for forskellige FN-organisationers lokalkontorer ikke følte sig beskyttet nok mod upassende anmodninger om indblik. I beslutningsteksten fremgik det ikke klart nok for Cuba, at indblik begrænsede sig til UNICEF's interne revisionsrapporter og kun dem. Situationen løstes imidlertid ved at foretage en præciserende opsplitning af teksten, og bestyrelsen kunne herefter notere sig rapporten. Dertil besluttedes det, at alle medlemslande ved at følge de procedurer, der er beskrevet i rapporten og i beslutningsteksten, fremover vil have adgang til at anmode UNICEF om indblik i interne revisionsrapporter.

Strategisk rammeværk for UNICEF Partnerskaber:

Bestyrelsen endossede rammeværket for partnerskaber, der udstikker de strategiske rammer for partnerskaber med den private sektor og andre sektorer i civilsamfund. Der var imidlertid en del diskussion forbundet med rammeværket, idet UNICEF i sin tid (bestyrelsesbeslutning 2007/1) anmodedes om at udarbejde et strategisk rammeværk for partnerskaber i konteksten af et initiativ, der inkluderede fire partnerkategorier, nemlig private sektor, andre sektorer i civilsamfund, samt nationale regeringer og internationale agenturer. UNICEF anmodedes om i 2012 at præsentere en revideret udgave, der, på basis af erfaringer med det foreliggende rammeværk, inkluderer alle relevante aktører.

Det skal hertil bemærkes, at UNICEF flere gange gjorde det meget klart, at organisationen ikke mener, at et sådant rammeværk bør inkludere nationale regeringer, da rammerne for dette samarbejde allerede er udstykket af UNICEF's strategiske plan. Indvendingen fra flere medlemmer af bestyrelsen var, at nationale regeringer udgør en så vigtig del af det fir-foldige partnerskabsnetværk på landeniveau, at et rammeværk uden denne dimension pr. definition vil være ufuldstændigt. Grundet denne uenighed, som ikke løstes under bestyrelsesmødet, er dette således et punkt, som bør følges løbende.

UNICEF Landeprogrammer, herunder Afghanistan:

Bestyrelsen godkendte samlede vejledende budgetter for i alt 16 landeprogrammer for varierende tidsperioder med begyndelse i 2010: Botswana, Burundi, Ecuador, Armenien, Bosnien/Hercegovina, Bulgarien, Kasakhstan, Montenegro, Rumænien, Tadsjikistan, Makedonien, Turkmenistan, Usbekistan, Afghanistan, Golf området og Libanon.

Som led i det udvidede fællesnordiske samarbejde deltog Danmark i fælles indlæg vedr. Afghanistans landeprogram (vedhæftes) bl.a. på baggrund af input fra ambassaden i Kabul. I indlægget understregedes den alvorlige situation for kvinder og piger i landet, herunder vigtigheden af at foretage omfattende gender analyse i forbindelse med program implementering og generere bedre kønsopdelt statistik. Fremskridt på MDG2 og MDG3 fremhævedes som værende særligt vigtige.

Særlig samling om sundhed med særligt fokus på udryddelse af polio:

Den særlige samling omhandlede den nøglerolle, som partnerskaber spiller for global sundhed, herunder de fire store bidragsydere til børnedødelighed: mæslinger, malaria, diarré sygdomme og lungebetændelse, samt for indsatsen mod polio. Til lejligheden var indkaldt et ekspertpanel bestående af bl.a. Dr. Muhammad Pate, eksekutivdirektør for Nigeria's 'National Primary Health Care Development Authority' og UNICEF's 'associate director' for Sundhed, Peter Salama.

Sidstnævnte understregede i sit indlæg, at de næste to år var en kritisk periode for at nå målsætningen om total udryddelse af polio i 2010. Kun fire lande var fortsat endemiske: Nigeria, Afghanistan, Indien og Pakistan, og med et sidste økonomisk, politisk og samfundsmæssigt skub var målet om udryddelse indenfor rækkevidde. Baggrundsnoten vedhæftes til orientering.

Danmark understregede i forbindelse med dette punkt bl.a. vigtigheden af, at arbejdet for at udrydde polio komplementerede og styrkede snarere end udvandede indsatser mod andre sygdomme og fejlernæring. Som svar på spørgsmål fra Danmark vedr. hvorvidt UNICEF arbejdede for at få sine aktiviteter til at flugte med landenes egne sundhedsstrategier og – planer, forsikrede Dr. Pate, at partnerskabet med UNICEF var ledet af Nigeria, da dette var den eneste bæredygtige måde at styrke det lokale sundhedssystem. Vedr. dansk spørgsmål om harmonisering på landeniveau mellem WHO, GAVI og UNICEF's arbejde, bemærkede Peter Salama, at UNICEF er ledende vedr. social mobilisering, procurement og støtte til regeringer.

* * *

*Det akutte behov for forbedring af sikkerheden for UNICEF's ansatte skulle få en trist relevans blot en enkelt dag senere, d. 9. Juni, da Perseveranda So, chef for uddannelse ved UNICEF i Islamabad, dræbtes ved bombningen af et hotel i nordvestlige Pakistan.

Beslutningstekster er tilgængelige på UNICEF's hjemmeside:

<http://www.unicef.org/about/execboard/index.html> .

FN-Missionen, New York/Kristina Bendtzen Rashid/Carsten Staur